

at spille nogen Rolle i denne Sammenhæng.

Mads Larsen: Hvis man ser den Lovgivning, hvoraf dette Lovforslag skal være en Fortsættelse, som et Forsøg paa at løse det store Spørgsmaal, man med eet Ord kan kalde Jordspørgsmaalet, kan man efter min Mening ikke være i Tvivl om, at Forsøget er mislykket. Thi det kan ikke nægtes, at samtidig med, at Lovene af 1899 og 1904 have gjort det muligt for en Del Mennesker, jeg kan gerne sige blandt de daarligt stillede, for Landarbejdere, der opfylde Lovens Betingelser, med en forholdsvis lille Kapital at komme i Besiddelse af Jord i en saadan Udstrækning, at de ved yderlig Flid, Paapasselighed og Sparsommelighed ere i Stand til væsentlig at ernære sig selv og Familie ved Arbejde paa deres egen Jord, er det paa Grund af de stigende Jordpriser, der for en Del skyldes denne Lov, idet det jo ikke kan omdisputeres, at netop den noget stærkere Efterspørgsel og den stærkere Fart i Udstykningen af Jord, der er kommen siden denne Lov begyndte at virke, væsentlig — naturligvis under Medvirkning af Konjunkturerne i Almindelighed — have bidraget til, at Jordpriserne ere stegne ret betydeligt i de senere Aar, blevet vanskeligere for dem, der have en noget større Kapital og saaledes ikke kunne komme ind under Lovens Vilkaar, at komme i Besiddelse af Jord. Derfor kan ingen, der saaledes som i hvert Fald den store Del af dette Tings Medlemmer anser det for Maalet for Jordspørgsmaalets Løsning, at Jorden kan blive saa billig og saa let tilgængelig som muligt, saa at alle de, der ønske at komme til at dyrke en større eller mindre Del af den danske Jord, faa lettest mulig Adgang dertil, nægte, at man ikke ved disse Foranstaltninger har opnaaet at løse Jordspørgsmaalet. For øvrigt indrømmer jeg, at saa højt har man vel heller aldrig fra nogen Side tænkt at naa med denne Lov. Men hvis man nøjes med at betragte den Opgave, som denne Lovgivning tilsigter at løse, som den at skaffe en Del af de daarligt stillede, som jeg før sagde, Landarbejdere Adgang til at komme i Besiddelse af Jord, er Forsøget til en vis Grad lykkedes. At det kun er lykkedes til en vis Grad, er netop bekræftet ved de Ændringer, der her foreslaas. Thi naar man nu foreslaar Tillægslaan for de tidligere oprettede Brug, erkender man jo, at Opgaven ikke har været løst i den Udstræk-

ning, man ønsker. Ud fra dette Synspunkt maa man efter min Mening hilse de Forandringer, hvorved dette Lovforslag adskiller sig fra Loven af 1904, som Forbedringer. Men disse Forbedringer burde efter mit Skøn være adskilligt større, end Tilfældet er.

Ser jeg først paa Kommissionernes Sammensætning, kan jeg ikke se rettere, end at det vilde være rimeligt og tidssvarende, om man nu, efter at Husmændene Landet over, derigennem ogsaa delvis Landarbejderne, de Folk, man her tager Sigte paa, have dannet en Organisation, som Aar efter Aar samler et større Tal af Underklassen paa Landet om sig, gav disse Organisationer Indflydelse paa Kommissionernes Sammensætning. Jeg kunde derfor have ønsket, at man havde givet Husmandsorganisationerne Ret til at udpege de to Medlemmer, som det hidtil har været overdraget Amsraadene at vælge. Jeg hørte den højtærede Landbrugsminister udtale, at han havde haft under Overvejelse at foreslaa, at det ene af de Medlemmer, som Amsraadet valgte, skulde være en Statshusmand, men at han havde opgivet det for ikke dermed at fortrænge det Medlem, som nu er valgt. Jeg vil overfor denne Udtalelse erkende, at det vilde være i høj Grad beklageligt, om man gennemførte en Forandring, hvorved man fortrængte et Medlem, som i Virkeligheden har virket fuldt tilfredsstillende til Opgavens Løsning, og derfor vil jeg netop i Erkendelse af Berettigelsen af den Argumentation tillade mig at foreslaa, at man udvider Kommissionerne til 5 Medlemmer. Det forekommer mig, efter det Kendskab jeg har til Kommissionsarbejdet i Odense Amsraadskreds — hvor vi dog ikke paa Grund af Forholdenes særlige Natur, ganske særlig de høje Jordpriser, have haft overvældende mange Ansøgere i de enkelte Aar, men der er jo Amskredse, hvor de have et stort Antal Jordlodder aarlig —, at det vilde være en Lettelse, om der var 5 Personer at fordele Arbejdet paa, ganske særlig, da der bliver et stort Antal Husmandsbrug, der skal have det ordinære, for hver 3 Aar tilbagevendende Tilsyn af Kommissionen. Jeg tror derfor, det vilde være den rigtige Løsning af dette Spørgsmaal at udvide Kommissionsmedlemmernes Antal til 5 og saa lade Husmandsorganisationerne vælge de to af disse. Det er en Tanke, jeg vil henstille til velvillig Overvejelse af den højtærede Landbrugsminister og af det kommende Udvalg. Jeg vil tilføje, at det er muligt — jeg skal